NORAKSTS
Lieta Nr.A420634510
1-0459-11/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 7.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,

piedaloties atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvim *A.P.*, cietušajai personai *K.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *R.D.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 30.marta lēmuma Nr.D57 11-21 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – atbildētāja) 2010.gada 30.marta lēmumu Nr.D57 11-21 (turpmāk – Lēmums) *R.D.* (turpmāk – pieteicējs) saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $150.^3$ panta pārkāpumu, piemērojot naudas sodu 150 latu apmērā.

Lēmumā konstatēts, ka */adrese/*, īrniecei *K.D.* (turpmāk arī – cietusī) netiek nodrošināts pamatpakalpojums - apkure. Rīgas pilsētas Īres valdes amatpersona 2010.gada 12.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.008781 par pamatpakalpojumu nesniegšanu īrniekiem. Tādējādi izīrētājs *R.D.* nav ievērojis likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septīto daļu.

[2] 2010.gada 10.martā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc pieteicēja pieteikuma par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs neuzskata, ka ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, jo pati īrniece *K.D.* administratīvā procesa ietvaros ir vairākas reizes atzinusi, ka viņas īrētajam dzīvoklim tikusi nodrošināta gāzes apkure, padodot to no cita mājā esošā dzīvokļa (Nr.12) gāzes apkures katla. Pieteicēja un 12.dzīvokļa īrnieka starpā tika noslēgta vienošanās par apkures nodrošināšanu 10.dzīvoklim. Kopš 2009.gada sākuma apkure 10.dzīvoklim ir piegādāta un īrniece nav izteikusi iebildumus saistībā ar šādu apkures piegādes noregulējumu. Arī slēdzot īres līgumu ar pieteicēju *K.D.* tika informēta par minēto un no viņas puses iebildumu nebija. Tāpēc pieteicējs uzskata, ka ir nodrošinājis saskaņā ar likumu „Par dzīvojamo telpu īri" visus īres līgumā noteiktos pakalpojumus 10.dzīvokļa īrniecei. Savukārt atbildētāja nav korekti konstatējusi pieteicēja vainu.

[2.2] Pieteicēja darbības, organizējot apkuri *K.D.* īrētam dzīvoklim, nekādā veidā nav kvalificējamas kā prettiesiskas. Lai arī Lēmumā ir norādīts, ka pieteicējs pārkāpumu ir izdarījis aiz neuzmanības, tas neatbilst faktiskajiem lietas apstākļiem.

Pieteicējs vērsies ar pretenzijām pret dzīvokļa Nr. 12 īrnieku, kas apliecina pieteicēja vēlmi nodrošināt pakalpojumus *K.D.*, tomēr 12.dzīvokļa īrnieks sākotnēji apgalvojot, ka visu nokārtos, nav izpildījis solījumus. Visbeidzot viņš pārstājis ar pieteicēju komunicēt un sācis izvairīties.

Pieteicējs patvaļīgi nav tiesīgs ar varu atvērt 12.dzīvokļa durvis un iekļūt īpašumā, kuru šobrīd lieto cita persona. Tādējādi pieteicējs ir veicis visas nepieciešamās un likuma

ietvaros atļautās darbības, lai nodrošinātu pakalpojumus saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] pantu.

[2.3] Pieteicējs pats personīgi nav veicis darbības, lai pārtrauktu sniegt pakalpojumus saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] panta septīto daļu.

[2.4] Lai arī sarakstē ar īrnieci un atbildētāju pieteicējs ir norādījis savu adresi */adrese/*, aicinājumu uz komisijas sēdi viņš saņēma novēloti, jo paziņojums tika nosūtīts uz nepareizo adresi */adrese/*. Tādējādi pieteicējam nebija dota iespēja sniegt paskaidrojumus.

[3] Savā paskaidrojumā atbildētāja pieteikumu neatzīst. Atbildētāja uzskata, ka ne sals, ne mājas tehniskais stāvoklis vai citi subjektīvi apstākļi nav atzīstami par tādiem apstākļiem, kas atbrīvotu pieteicēju no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] panta septītajā daļā noteiktā pienākuma.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējs nav ieradies, par neierašanās iemesliem nav paziņojis. Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pieteicējam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots pienācīgā kārtā, tādēļ, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu tiesa atzina par iespējamu pieteikumu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

[5] Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata, papildus norādot turpmāk minēto.

[5.1] Pieteicējam līdz 2010.gada 16.augustam deklarētā dzīvesvieta bija */adrese/*, pēc tam tā tika nomainīta uz */adrese/*. Līdz ar to apsvērums, ka nepareizi nosūtīta korespondence, ir aplams.

[5.2] Lietā ir īres līgums un pieteicējs ir izīrētājs, bet cietušais ir īrnieks. Saskaņā ar likumu „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[3] pantu pamatpakalpojumu sniegšanas pienākums ir izīrētājam. Ja izīrētājam rodas kaut kādi šķēršļi, lai izpildītu savas saistības, tad viņam tas ir jārisina. Pamatā lietā pastāv civiltiesisks strīds, kas nekādā veidā neskar un nevar skart cietušo. Pieteicējam vajadzēja rast alternatīvu risinājumu, kas bija iespējams. Līdz ar to pieteicējs ir vainojams administratīvajā pārkāpumā un saucams pie administratīvās atbildības.

[6] Cietusī persona *K.D.* tiesas sēdē paskaidroja, ka dzīvoklī 2009.gada oktobrī, sākoties apkures sezonai, netika nodrošināta apkure, kā bija noteikts īres līgumā. Par to cietusī ziņoju namīpašniekam *R.D.* telefoniski 3.novembrī. Nesagaidījusi no namīpašnieka tādu praktisku rīcību, lai dzīvoklis būtu izmantojams dzīvošanai līdz apkures sezonas beigām, izmisuma, veselības stāvokļa pasliktināšanās dēļ, 2010.gada 9.janvārī cietusī bija spiesta pamest dzīvokli, paņemot līdzi daļu savas mantas nepieciešamās dzīvošanai. 12.janvārī cietusī nosūtīja *R.D.* ierakstītu vēstuli, paziņojot par notikušo. Tālākās darbības situācijas normalizēšanai ieilga. Nonākot lietai Rīgas Domes Administratīvajā komisijā, apkures sezona bija beigusies, bet dzīvoklis joprojām nebija izmantojams dzīvošanai appludināšanas dēļ. Dzīvoklim bija nepieciešams remonts, kuru *R.D.* strādnieki uzsāka jūlija mēnesī. Pa to laiku cietušai radās variants ilgstoši īrēt dzīvokli citur uz viņai nākotnē izdevīgākiem noteikumiem. Dzīvoklī Nr.10 bija gāzes apkure no augšējā stāva, bet augšējā stāva īrniekam bija nenomaksāti parādi, tāpēc tika atslēgts šis pakalpojums un attiecīgi arī cietušai apkure tika atslēgta. Pieteicējs cietušai iedeva sildītāju, bet 2009.gada 29.decembrī no augšējā stāva uzgāzās virsū ūdens. Mājā bija vēl citi brīvi dzīvokļi, bet pieteicējs cietušai neko nepiedāvāja.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopsakarībā ar administratīvā procesa dalībnieku argumentiem un paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[8.1] 2010.gada 19.janvārī *K.D.* vērsās Rīgas pilsētas Īres valdē ar iesniegumu *(lietas 28.lapa)*, norādot, ka kopš 2009.gada oktobra, sākoties apkures sezonai, nav apkures */adrese/*.

[8.2] 2010.gada 9.februārī Rīgas pilsētas Īres valde noformēja Aktu *(lietas 27.lapa)*. Apsekošanas laikā konstatēts, ka */adrese/* atslēgta apkure, dzīvoklī gaisa temperatūra +8 grādi, no griestiem pil ūdens caur elektroinstalācijas vietu.

[8.3] 2010.gada 12.martā Rīgas pilsētas Īres valdes amatpersona pieteicējam sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.008781 *(lietas 26.lapa)*, kurā konstatēts, ka dzīvokļa */adrese/*, īrniecei netiek nodrošināts pamatpakalpojums – apkure.

[8.4] 2010.gada 30.martā Rīgas domes Administratīvā komisija pieņēmusi lēmumu Nr.D57 11-21 *(lietas 22.lapa)*, ar kuru *R.D.* saukts pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu 150 latu apmērā.

[9] Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ pantā noteikto pamatpakalpojumu nesniegšanu īrniekam pēc LAPK $150.^3$ panta.

LAPK $150.^3$ pantā noteikts, ka ar pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem.

Tātad, administratīvo atbildību par LAPK $150.^3$ panta pārkāpumu var piemērot dzīvojamās telpas izīrētājam, ja viņš nenodrošina pamatpakalpojumu sniegšanu, ja likums nosaka viņam pienākumu sniegt šādus pamatpakalpojumus.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks:

1) pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana);

2) papildpakalpojumi, par kuru sniegšanu izīrētājs un īrnieks vienojušies dzīvojamās telpas īres līgumā (karstais ūdens, gāze, elektrība, garāža, autostāvvieta u.c.) un no kuriem īrnieks var atteikties, divas nedēļas iepriekš rakstveidā brīdinot izīrētāju.

Saskaņā ar minētā panta septīto daļu izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu.

Tādējādi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmā un septītā daļa nosaka izīrētājam pienākumu sniegt apkures pakalpojumu, ja vien īrniekam nav šī pakalpojuma apmaksas parādu.

[10] Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs ir kopīpašnieks dzīvojamajai mājai */adrese/*, un ir mājā ietilpstošā dzīvokļa Nr.10 izīrētājs. Tāpat nav strīda, ka uz pārkāpuma konstatēšanas brīdi */adrese/* īrniece ir *K.D.*, viņai nav pamatpakalpojumu apmaksas parādu un dzīvoklī ir atslēgta apkure.

Lietā ir strīds par pamatpakalpojuma – apkures, nesniegšanas iemesliem un tādējādi par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par pamatpakalpojuma nesniegšanu dzīvokļa Nr.10 */adrese/*, īrniecei *K.D.*

[11] Kā tika secināts iepriekš, pamatpakalpojums, kas ir nesaraujami saistīts ar dzīvojamās telpas lietošanu, ir apkure. Iepazīstoties ar cietušās iesniegumu [8.1], dzīvokļa apskates Aktu [8.2] un protokolu [8.3], secināms, ka 2009./2010.gada apkures sezonā

cietušajai dzīvoklī netika padota apkure. Kā tiesas sēdē paskaidroja cietusī, pamatpakalpojums - gāzes apkure, iepriekš tika nodrošināta no augšējā stāva dzīvokļa. Taču tā kā augšējā stāva īrniekam bija nenomaksāti parādi, tad viņam tika atslēgts šis pakalpojums un attiecīgi arī cietušai apkure tika atslēgta. Šo faktu apstiprina arī pieteicējs norādot, ka viņa un 12.dzīvokļa īrnieka starpā tika noslēgta vienošanās par apkures nodrošināšanu 10.dzīvoklim. Pieteicējs vērsies ar pretenzijām pret dzīvokļa Nr. 12 īrnieku, kas apliecina pieteicēja vēlmi nodrošināt pakalpojumus *K.D.*, tomēr 12.dzīvokļa īrnieks sākotnēji apgalvojot, ka visu nokārtos, nav izpildījis solījumus.

Tiesas ieskatā, tas apstāklis, ka cits īrnieks ir uzkrājies pamatpakalpojuma apmaksas parādu, nevar būt par iemeslu, lai cietusī netiktu nodrošināta ar apkuri. Līdz ar to pieteicēja arguments, ka vienojoties ar 12.dzīvokļa īrnieku par apkures padevi cietušai, viņš ir nodrošinājis 10.dzīvokļa pamatpakalpojumu, neatbilst faktiskajiem apstākļiem.

No cietušās paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka pieteicējs nav viņai arī piedāvājis citu alternatīvu apkures padeves risinājumu, piemēram, piedāvājot citu brīvu dzīvokli, kurš nodrošināts ar apkuri.

Līdz ar to tiesa secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem [8] ir pierādīta pieteicēja vaina LAPK 150.^{3} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, proti, apkures nenodrošināšanā.

[12] Pieteicējs norāda, ka aicinājumu uz komisijas sēdi viņš saņēma novēloti, jo paziņojums tika nosūtīts uz nepareizo adresi */adrese/*.

Saskaņā ar LAPK 268.^{1} panta pirmo un otro daļu personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, rakstveidā paziņo par lietas izskatīšanas vietu un laiku. Rakstveida paziņojumu vai pavēsti ne vēlāk kā septiņas dienas pirms lietas izskatīšanas nosūta ierakstītā sūtījumā pa pastu uz tās personas norādīto adresi, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Ja persona nav norādījusi adresi, kur tā ir sasniedzama, paziņojumu nosūta uz šīs personas deklarēto dzīvesvietas adresi vai juridisko adresi.

Savukārt saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmo daļu deklarētā dzīvesvieta ir vieta, kur personai ir jābūt sasniedzamai tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

No lietas materiāliem ir redzams, ka atbildētāja sarakstē ar pieteicēju visu korespondenci sūtījusi uz pieteicēja deklarēto dzīvesvietas adresi */adrese/*. Pieteicējs visus dokumentus ir saņēmis t.sk., izsaukumu uz 2010.gada 30.marta Administratīvās komisijas sēdi, kas tika nosūtīta 2010.gada 17.martā *(lietas 24.lapa)*.

Tā kā vienlaicīgi pieteicējs rakstiskajā paskaidrojumā atbildētājai ir norādījis savu adresi */adrese/ (lietas 40.lapa)*, tad tiesa piekrīt, ka konkrētajā gadījumā atbildētājai bija jāsūta uzaicinājums uz pieteicēja norādīto adresi, kur viņš ir sasniedzams, atbilstoši LAPK 268.^{1} panta otrajai daļai. Taču tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā to nevar uzskatīt par būtisku procesuālu pārkāpumu, jo pat gadījumā, ja pieteicējs dzīvoja citā dzīvesvietā, pieteicējam bija pienākums nodrošināt korespondences saņemšanu savā deklarētajā dzīvesvietā. Tādējādi, ņemot vērā lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā atbildētāja, nosūtot izsaukumu uz pieteicēja deklarēto dzīvesvietas adresi, nav pārkāpusi pieteicēja tiesības tikt uzklausītam.

[13] LAPK 150.^{3} pants paredz sankciju pamatpakalpojumu nesniedzējam fiziskai personai līdz tūkstoš latiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, pieteicējam piemērots naudas sods 150 latu apmērā.

LAPK 32.pantā tostarp noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tādejādi iestādei, uzliekot sodu par konstatēto pārkāpumu, jāizvērtē augstāk minētie apstākļi.

[14] Ņemot vērā, ka pieteicēja bezdarbības rezultātā cietušai nācās pamest dzīves vietu, tiesa uzskata, ka noteiktais sods atbilst pārkāpuma raksturam, turklāt sods piemērots tuvu attiecīgās sankcijas minimālajai robežai. Tā kā lietā nav konstatēti tādi personu raksturojoši faktori, kas liecinātu, ka uzliktais sods ir acīmredzami nesamērīgs, tiesa atzīst, ka pieteicēja sodīšana ar naudas sodu 150 latu apmērā, lai novērstu jaunu pārkāpumu izdarīšanu, ir samērīga un atbilstoša izdarītajam pārkāpumam.

[15] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251., 253. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *R.D.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 30.marta lēmuma Nr.D57 11-21 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (parak sts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese L.Andersone
Rīgā, 2011.gada 7.novembrī.